

ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ МИРОСЛАВА РАДОВАНОВИЋА У ЗВАЊЕ ИСТРАЖИВАЧ-ПРИПРАВНИК

На основу члана 76. става 2. и члана 78. Закона о науци и истраживањима („Службени гласник Републике Србије“, бр. 49/2019) и чланова 8, 12, 14. и 15. Правилника о стицању истраживачких и научних звања (Службени гласник Републике Србије, бр. 159/2020) и одлуке Научног већа Института за политичке студије бр. 640/1 од 27.08.2024. године, именована је Комисија за припрему извештаја о избору Мирослава Радовановића у истраживачко звање истраживач-приправник. Комисија у саставу: др Иван Матић, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (председник), др Адријана Грмуша, научни сарадник Института за политичке студије, Београд (члан) и др Ивана Лукнар, научни сарадник Института за политичке студије, (члан) подноси Научном већу Института за политичке студије следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни биографски подаци

Мирослав Радовановић је рођен 01.02.1995. године у Београду. Основно образовање је стекао у школи „Алекса Шантић“, у Калуђерици, а затим је завршило Богословију у Нишу „Светих Кирила и Методија“. Основне студије уписао је на Православном богословском факултету у Београду, на богословско-катихетском смеру, које је завршио у року (2015-2019.) са просеком 9.71. Тиме је стекао звање *дипломираног теолога*. Мастер образовање је наставио на Правном факултету у Београду, на катедри за правну историју, *државно-историјском смеру* (2021-2022.). Овај ниво образовања је завршио са просечном оценом 10, док је на завршном раду код проф. Зорана Мирковића добио 10, чиме је стекао звање *мастер правник из уже научне области правна историја*. Докторске студије права је уписао на Правном факултету Универзитета у Београду (2022.), где је у предвиђеном року положио све испите са просечном оценом 9,83. На студијском програму *Правна историја*, увелико се истакао радом и залагањем као један од најбољих студената, а дисертација на којој континуирано ради осмишљена је као приказ положаја црквено-просветних установа у

Србији кроз 19. и 20. век са освртом на њихов правни положај и историјски значај . За ментора је одређен проф. др Далибор Ђукић и израда рада је у току.

2. Педагошки и истраживачки рад

Кандидат од марта 2021. обавља дужност наставника (православни катихизис, верска настава) у основним и средњим школама, радећи са децом од најнижег до највишег узраста. Тренутно ради као наставник у Архитектонско-техничкој школи, а иза себе има искуства и успешног рада и у неколико београдских гимназија.

3. Библиографија

Кандидат Мирослав Радовановић је до дана писања извештаја Комисије, објавио следећи рад:

1. **Мирослав Радовановић** (2024): „Епископ Мојсеј (Вересић) и његова улога у решавању „Црквеног питања“ у Кнежевини Србији“. Часопис *Богословље*, Православни Богословски Факултет, Универзитет у Београду, Србија, (рад прихваћен на објаву и потврда достављена за бр. 2024/2, што је и приложено) М51
2. **Мирослав Радовановић** (2022): мастер рад на тему „Митрополит Михаило (Јовановић) у сукобу са државним властима Кнежевине Србије“. Правни факултет, Универзитет у Београду, Србија;

4. Приказ одабраних објављених радова

На основу увида у приложене радове које је кандидат поднео, Комисија је издвојила два рада за анализу - један рад објављен у часопису категорије М51, а други рад је мастер рад.

1. **Мирослав Радовановић** (2024): „Епископ Мојсеј (Вересић) и његова улога у решавању „Црквеног питања“ у Кнежевини Србији“, *Богословље*, часопис Православног богословског факултета у Београду, (2024/2), (М51).

Рад проблематизује значајну повезаност, и сложеност односа, највиших црквених структура са политичким врхом Кнежевине Србије у периоду друге половине 19. века, а у наслову наведени епископ Мојсеј кроз рад постаје симбол, а кроз историју и својеврсни синоним, за ту повезаност трансформишући се од епископа Цркве до државног саветника. Квантитативном и квалитативном анализом садржаја објављених наслова и необјављене

архивске грађе препознат је значај управо ове личности која симболизује рационалног и „практичног човека“ који је Цркви био потребан у смутним временима политичких промена којима је држава била изложена . Епископ Мојсеј теолог по образовању, а дубоко у себи пацифиста по уверењу, нашао се на челу Цркве у најтежем периоду по њу и успео да опстане, а Цркву и њене интересе сачува. Аутор је указао на дијалектичку међузависност и повезаност бројних државних и црквених структура, у којима је лик епископа платформа за сагледавање те повезаности.

2. **Мирослав Радовановић**, (2022): „Митрополит Михаило (Јовановић) у сукобу са државним властима Кнежевине Србије“, мастер рад, Правни факултет Универзитета у Београду, Србија;

У овом раду се из ширег политичког аспекта разматрају околности које су довеле до својерсног преседана у историји српске државе, а то је да представници државне власти, читај кнез, смене целокупни црквени сабор као највишу управну и законодавну власт, на челу са митрополитом Михаилом мимо законских основа и црквених канона. Аутор преиспитују гледиште како црквених великодостојника тако и државних представика, који цели епископат третирају као потенцијалну „унутрашњу претњу“ напредном функционисању државе за који се она определила након добијених ратова а изгубљених територија што их је навело да своју заштитницу виде у Аустроугарској држави, а не у Руској царевини као што је то био случај деценијама уназад којој су епископи остали верни.

Политичке одлуке неизоставно воде ка друштвеним променама, видљивим у овом случају кроз покушаје секуларизације, и промене до тада идентитетских образаца. Аутор кроз рад индиректно анализира програме тада доминантних политичких партија у контексту „Црквеног питања“, и њихове односе према и са епископатом и пре свих митрополитом Михаилом. Резултати и закључци рада показују како „Црквено питање“ у Србији у 19. веку је последица спољнополитичког размимоилажења црквених и државних власти у контексту правилног позиционирања Кнежевине Србије на новоформираној мапи Европе.

3. Оцена комисије

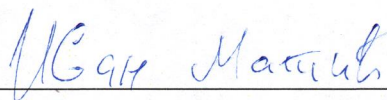
На основу увида у достављене податке о досадашњем научно-истраживачком раду колеге Мирослава Радовановића, чланови Комисије позитивно оцењују његове резултате. Комисија оцењује да именовани задовољава формалне квантитативне и квалитативне критеријуме које је Министарство за науку дефинисало за избор у звање истраживача-приправника. Имајући све напред наведено у виду, Комисија је донела одлуку да Научном већу Института за политичке студије предложи избор Мирослава Радовановића у звање истраживач-приправник.

У Београду,

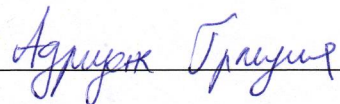
31. август, 2024. године

Чланови Комисије:

др Иван Матић, научни сарадник, председник комисије

др Адријана Грмуша, научни сарадник, члан

др Ивана Лукнар, научни сарадник, члан

